

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji ze względu na to, że przy rozpatrywaniu skargi administracja zachowywała się w sposób zastraszający, oskarżycielski i niewłaściwy, zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia tabel przewidujących właściwość organu upoważnionego do zawierania umów. Skarżący podnosi w szczególności, że jego skarga była rozpatrywana przez kancelarię prawną, a więc nie została rozpatrzona przez upoważniony do tego organ. Zdaniem skarżącego takie przekazanie kompetencji zewnętrznemu prawnikowi uniemożliwiło mu skorzystanie z prawa do złożenia skargi, która byłaby rozpatrywana w ramach przyjmowania i kwestionowania decyzji administracyjnych, z naruszeniem zasad pewności prawa i przejrzystości.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku decyzji w sprawie jego wniosku o udzielenie wsparcia. Skarżący podnosi w tym względzie, że niekorzystna dla niego decyzja ogranicza się do oddalenia skargi na mobbing i zamknięcia dochodzenia.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku uzasadnienia, którym obarczona jest zaskarżona decyzja.
5. Zarzut piąty dotyczący konfliktu interesów, braku niezależności, bezstronności i obiektywizmu zarówno prowadzących dochodzenie, jak i instytucji w ramach prowadzenia dochodzenia administracyjnego i rozpatrywania wniosku i zażalenia skarżącego.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 24 i 12a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ze względu na to, że pozwana okazywała skarżącemu wrogość od chwili otrzymania skargi, co jest nie do pogodzenia z obowiązkami staranności i wspomagania, które ciąży na administracji.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa do bycia skutecznie wysłuchanym, ze względu na to, że pozwana nie pozwoliła na to, by skarżący został skutecznie wysłuchany z wyjątkiem okoliczności mobbingu, któremu, jak twierdzi, był poddany.
8. Zarzut ósmy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, którego dopuściła się pozwana przy badaniu skargi wniesionej przez skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2019 r. – BNetzA/ACER

(Sprawa T-361/19)

(2019/C 383/78)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA) (przedstawiciele: H. Halter, T. Heitling, L. Reiser, N. Gremminger i V. Vacha, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności wymienionych poniżej następujących przepisów decyzji pozwanej nr 2/2019 z dnia 21 lutego 2019 r. oraz wydanej w odniesieniu do niej decyzji komisji odwoławczej pozwanej agencji nr A-003-2019 z dnia 11 lipca 2019 r.:

- (i) art. 5 ust. 5-9 załącznika I;

- (ii) art. 10 ust. 4 druga część zdania i ust. 5 załącznika I;
 - (iii) art. 16 ust. 2 druga część zdania i ust. 3 lit. d) ppkt (vii) załącznika I;
 - (iv) art. 5 ust. 5-9 załącznika II;
 - (v) art. 17 ust. 3 lit. d) pkt (vii) załącznika II;
 - (vi) wszelkie przepisy zawarte w załącznikach I i II, które wyraźnie odnoszą się do przepisów, o których mowa w ppkt (i)-(v);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności wydanej decyzji pozwanej nr 2/2019 z dnia 21 lutego 2019 r. w całości oraz wydanej w odniesieniu do niej decyzji komisji odwoławczej pozwanej agencji nr A-003-2019 z dnia 11 lipca 2019 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: Bezprawność formalna zaskarżonej decyzji

Decyzja ACER jest formalnie niezgodna z prawem, ponieważ wydając zaskarżoną decyzję, ACER przekroczyła granice swojej właściwości.

2. Zarzut drugi: naruszenie rozporządzenia (UE) 2019/943 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

— ACER nie jest uprawniona do ustanowienia mechanizmu, za pomocą którego elementy sieci wewnętrznej są wyłączone z obliczania zdolności przesyłowej w ramach selekcji wstępnej.

— W swojej decyzji ACER (i) określiła krytyczne elementy sieci, (ii) przewidziała nierównomierne zastosowanie wartości PTFD do elementów sieci wewnętrznej i elementów sieci międzystrefowej oraz (iii) wprowadziła kryterium efektywności dla elementów sieci wewnętrznej. Jest to sprzeczne z art. 16 ust. 4 i 8 rozporządzenia (UE) 2019/943.

— W zaskarżonej decyzji ACER przewidziała, że kształt obszarów rynkowych powinien zostać poddany przeglądowi zgodnie z określoną metodą i w określonych terminach. Jest to sprzeczne z rozporządzeniem (UE) 2019/943.

— Operatorzy systemów przesyłowych są *de facto* zobowiązani do utrzymania 100 % minimalnej zdolności do obrotu i większej dostępności dla handlu transgranicznego na swoich wewnętrznych elementach sieci. Jest to sprzeczne z rozporządzeniem (UE) 2019/943.

— ACER chce wyłączyć linie wewnętrzne o wartości PTFD mniejszej niż 10 % z długoterminowej kalkulacji przepustowości. Jest to niezgodne z rozporządzeniem (UE) 2019/943.

— Wprowadzenie kryterium efektywności stanowiło obejście przepisu przejściowego zawartego w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/943.

— Decyzja ACER narusza art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/943, ponieważ nie uwzględnia nowych inwestycji w infrastrukturę sieciową.

— ACER wymagała szerokiego stosowania środków pomocy związanej z aktywami. Jest to sprzeczne z wymogami rozporządzenia (UE) 2019/943.

- ACER dopuszcza się obejścia przepisów rozporządzenia (UE) 2019/943 dotyczących owego kształtu obszarów rynkowych.
 - ACER z naruszeniem właściwości wykonała uprawnienia w zakresie nowego kształtu obszarów rynkowych, naruszając tym samym art. 14 ust. 3, 6-8 oraz art. 15 ust. 5 i 7 rozporządzenia (UE) 2019/943.
3. Zarzut trzeci: naruszenie rozporządzenia Komisji (UE) nr 2015/1222 ^(?)
- Kryterium efektywności wprowadzone przez ACER zmusza państwa członkowskie *de facto* do zmiany konfiguracji obszarów rynkowych. Jest to sprzeczne z wymogami rozporządzenia (UE) nr 2015/1222.
 - ACER wymaga daleko idącego zastosowania środków zaradczych. Jest to sprzeczne z wymogami rozporządzenia (UE) nr 2015/1222.
4. Zarzut czwarty: naruszenie zasady proporcjonalności
- Decyzja ACER jest nieproporcjonalna, ponieważ nie jest w stanie osiągnąć celów rozporządzenia (UE) nr 2015/1222.
5. Zarzut piąty: naruszenie zasady niedyskryminacji
- Określenie krytycznych elementów sieci i wczesne środki zaradcze mające na celu usunięcie przepływów pierścieniowych doprowadziłyby do pośredniej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. 2019, L 158, s. 54.)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. 2015, L 197, s.24)

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2019 r. – Essential Export/EUIPO – Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU)

(Sprawa T-633/19)

(2019/C 383/79)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Essential Export SA (San José, Kostaryka) (przedstawiciel: adwokat A. Tarí Lázaro)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Shenzhen Liouyi International Trading Co. Ltd (Shenzhen, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego TOTU w kolorze czerwonym i czarnym – zgłoszenie nr 16 736 712

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 lipca 2019 r. w sprawie R 362/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji;